

Людмила, Полтава

“Я прагну допомогти нашій Полтавській делегації перемогти вибори, якісно та гарно зіграти в оргдіяльнісну гру, оскільки нам непогано це вдавалося у Полтаві. Звісно, дуже хочеться взяти участь у всіх суб-фестах та гарно провести час”. Дівчина розказала, що були й складнощі, особливо з розташуванням наметів, оскільки кожен переслідує свої цілі, але командна робота та зібраність, допомогли все організувати та спокійно налаштуватися на подальшу роботу.

РЕДАКЦІЙНА ГРУПА:

Бренд-менеджерка: Віра Андріюк
Журналістка: Марина Шишонов
Верстальниця: Юлія Горда
Фотографія: Юлія Сокол
Тираж: 50 примірників

Кураторка мульти-фестивальної частини **Марія Корабельнікова** поділилася з нами інформацією про те, як проходить підготовка до фіналу Літньої Студреспубліки: “Це досить насичений процес, оскільки ми готуємося в трьох напрямках: оргдіяльнісна гра, журналістський спектр, ЗМІ та мульти-фестивальна частина, саме за неї я відповідаю. Ця частина наповнена різноманітними, цікавими, творчими суб-фестивалами, над якими ми плідно працюємо та намагаємося створити цілісну систему. Увесь процес можна описати трьома словами: бурно, творчо та цікаво!” Також Марія зазначила, що найголовнішою її ціллю є творча допомога учасникам у пошуку відповіді на питання: “Як побудувати Інакше майбутнє для України та для всього світу?” та додала: “Шляхом суб-фестивалів та творчої частини ми маємо можливість змінювати, оскільки у кожної людини є своє призначення, і саме через свою діяльність вона може модернізувати весь хід подій”, оскільки у кожної людини є своє призначення, і саме через свою діяльність вона може модернізувати весь хід подій”.

Павло Вікнянський: “Суспільство не живе — воно виживає”

Зараз відбувається все дзеркально, як і в Україні. Хотілося б, щоб у нас були буйство фантазії та пропозицій по Інакшій країні. Головна проблема України — це відсутність глибокого сенсу, яку ми спостерігаємо під час дискусії. Все спирається на те, що “так треба”, страшно, через це виникає пустота, і звісно, ми робимо висновок, що “краще” жити за кордоном... Дуже цікаво спостерігати за грою учасників, виникають речі, які допомагають їм розуміти особисте місце в житті, місце своєї групи, суспільства та країни. Зараз ми розуміємо, що суспільство не живе, а виживає,

і думати про надзусилля з нами майже ніхто не бачить сенсу, але наша задача знайти той шлях, який виведе нашу країну з цього стану — стану суперкизи”.

Старанно та поступово студреспубліканці рухаються до вирішення найголовнішого питання, заради якого ми тут зібралися! У кожного з них свої задачі. Працюючи в групі, розвиваючись, а іноді сумніваючись у своїх твердженнях, вони не зупиняються, оскільки лише ми можемо знайти відповідь на питання: “Яка ж вона **ІНАКША УКРАЇНА — для НОВОГО СВІТУ**”.

“В поиске этой Инаковости приходится выбирать между плохим сценарием, очень плохим сценарием и совсем плохим сценарием”

Політолог **Сергій Белашко** виступив з факультативом на тему: “Усвідомлення необхідної Інакшості в умовах наявної стратегічної неспроможності “українського проєкту” і вибору між поганим, дуже поганим і зовсім поганим”, ми виділили головні моменти:

“Кардинальное изменение Украины — это отказ от того, что составляет ядро нынешней “украинскости”. Этот отказ не от того, что этого кто-то хочет, а это требования современного мира: грубо говоря, либо Украина отказывается от своей “украинскости”, либо она не вписывается в тот тренд развития 21 века, который сейчас выглядит как доминирующий”.

“Общество, которое погружено в архаику и виктимность, тратит основную энергию на борьбу с внешними и внутренними врагами, оно обречено на постоянные неудачи в международной конкуренции. Сложно ожидать от такого общества хорошего исхода, поскольку оно не сможет удержать людей на этой территории. Конечно же, эти люди будут разъезжаться в более конкурентные общества, которые смогут им предложить лучшее качество жизни, более интересное, благополучное и продуктивное развитие”.

“Украинизм — это не украинский национализм, это некая синтетическая идеология, которая соединяет в себе принципы украинского национализма, социального популизма и неолиберализма. Причем, неолиберализм играет ключевую роль, исполняет некую функцию заманухи, предлагая людям некую фишку — идеальную модель, обманку, куда дальше добавляют черты социального популизма и украинского

национализма. Таким образом, охватывается максимальное количество целевых аудиторий, которым пытаются “впарить” каждому свое и, вместе с тем, нечто общее”.

“Происходит парадоксальная ситуация: **чем хуже становится жизнь в украинском обществе, тем меньше альтернатив ему рассматривается.** Более того, любая попытка интеллектуально осмыслить вот то состояние, в котором мы находимся, и подумать о каких-то альтернативных путях развития, как мы тут же наталкивается на очень жесткое противодействие, есть целый ряд общественных хранителей, которые пытаются не допустить вот этого осмысления, видения и т.д.”.

“В поиске этой инаковости приходится выбирать между плохим сценарием, очень плохим сценарием и совсем плохим сценарием. Их три варианта, которые могут по-разному комбинироваться: первый вариант — это переучреждение, некое иное государство на той же территории и с теми же людьми; второй вариант — это распад,

разделение или цивилизованный развод в лучшем случае, которое приводит к созданию нескольких новых общностей, либо это будет поглощения: когда часть этого общества уйдет в более развитые, прогрессивные, перспективные общества, там уже кого что привлекает. На практике, скорее всего, это будет комбинация этих трех петель...”

“Любой альтернативный сценарий будет очень болезненный, а суть нашего разговора — подумать о том, как выбрать менее травматичные для общества сценарии, которые будут нести наименьшие негативные издержки и последствия. Для этого необходимо для начала оценить, что собой представляет современная Украина, провести быстрый и качественный аудит и затем провести некую проекцию, чтобы понять, какие качества мешают современному украинскому обществу быть конкурентоспособным, а какие качества могут позволить этому стать конкурентом на международном уровне”.